

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român cheamă pe muncitorii, inginerii și tehnicienii din industrie să participe cu avânt spirit la întrecerea socialistă, pentru mărirea producției și productivității muncii, îmbunătățirea calității produselor, reducerea prețului de cost, să-și desfășoare larg inițiativa lor creatoare pentru descoperirea și folosirea imenselor rezerve interne pe care le posedă întreprinderile noastre, să extindă metodele înaintate ale frunțașilor în producție.

(Din Chemarea de 1 Mai 1954 a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român către toți oamenii muncii din Republica Populară Română)

Toată atenția măsurilor pentru asigurarea bazei furajere

În toată țara se desfășoară campania agricolă de primăvară. În această campanie o mare atenție trebuie să se acorde sarcinilor legate de lărgirea bazei furajere, îmbunătățirea pășunilor și fânețelor, extinderea culturilor de plante de nutreț și mărirea producției la ha.

Îndeplinirea acestor sarcini va duce la asigurarea unei trainice baze furajere, condiție de bază pentru dezvoltarea creșterii animalelor, pentru mărirea producției de lapte, carne, ouă etc., în scopul îmbunătățirii și continuării aprovizionării oamenilor muncii.

Există în țara noastră toate condițiile favorabile creării unei puternice baze furajere. În ultimii ani s-au obținut unele succese în îmbunătățirea pășunilor și fânețelor, mai ales în regiunile muntoase, unde s-au creat adevărate șantiere pentru curățirea de arbori, dăunători etc. În regiunile secetoase ale țării s-au deslețit și cultivat cu plante de nutreț zeci de mii de hectare din izlazurile puțin productive. Astfel, pe izlazurile din comunele Lipia și Poenari-Apostoli din regiunea Ploiești s-au obținut până la 15-20.000 kg. masă verde la ha., ceea ce a contribuit ca în perioada hrănirii cu nutrețuri verzi din plantele cultivate pe izlaz, producția de lapte a vacilor aflate în proprietatea țărănilor muncitori din aceste comune să se dubleze. De asemenea, a fost lărgită simțitor cultura plantelor de siloz, îndeosebi a porumbului.

Cu toate acestea, lucrările de îmbunătățire a pășunilor și fânețelor și extinderea culturii plantelor de nutreț valoroase se fac cu mare înecetănie. Mari suprafețe rezervate pentru pășuni și fânețe nu produc aproape nimic pentru hrana animalelor; mai sînt încă mii de ha. de pășuni și fânețe în regiunile de munte și dealuri, năpădite de mărăcini, buruieni etc., terenuri cu care se pot sporii simțitor suprafețele productive. Astfel, în raionul Ceahlău sînt 15.000 ha. pășune necurate și neîngeruite, din care cauză numai 9.000 ha. dintre acestea pot fi pășunabile; dar nici aceste 9.000 ha. pășune, nefiind îngeruite, nu pot asigura hrana decît pentru un număr de circa 8.000 animale. Asemenea situații pot fi întâlnite și în alte raioane ca, de pildă, raionul Panciu. Dacă o parte din izlazurile comunale care sînt astăzi îngeruite insuficient în regiunea Iași, de pildă, ar fi cultivate cu plante de nutreț cu o mare producție la ha., s-ar obține zeci de tone de lapte și carne în plus pentru hrana oamenilor muncii.

Situația în ce privește pășunile și fânețele poate și trebuie să fie schimbată, prin mobilizarea largă a oamenilor muncii din agricultură în acțiunea de îmbunătățirea și fânețelor, prin folosirea metodelor agrotehnice înaintate. Este în interesul țărănilor muncitori cu gospodării individuale, al colectivităților și întovărășirilor să îngeruiască bine izlazurile sau pășunile, căci astfel vor obține mai multe produse animale care să le dea puțină să-și ridice mereu nivelul de trai. Este necesar să se acorde atenție curățirii pășunilor și fânețelor și scării, îmbrășierii musuroaielor, amenajării canalelor pentru scurgerea surplusului de apă, construirii de fîntini și adăpători pentru animale, organizării îngeruirii pășunilor prin țirire, a pășunatului pe țarale al animalelor etc. Asemenea lucrări simple, ușor de executat, pot contribui la mărirea producției de ierburi pentru animale, cu 50% până la 100% și chiar mai mult. Pe pășunea Balaia, din regiunea Hunedoara, de pildă, care a fost îngeruită potrivit regulilor agrotehnice, producția de iarbă a crescut de la 4.000 kg. la 18.000 kg. la ha.

Comitetele executive ale sfaturilor populare și organizațiile de partid din regiunile Constanța și Galați, ca și din alte regiuni cu ploi întinse, trebuie să privească deslețirea și cultivarea unor izlazuri și pășuni cu plante care dau o mare producție la hectar, ca pe o verigă de bază în lupta pentru dezvoltarea creșterii animalelor. În special trebuie să se preocupe de organizarea conveierii verde, adică a însămînțării unor plante de nutreț valoroase, care să asigure nutrețul verde necesar în întreg cursul anului, din primele zile ale primăverii pînă tîrziu în toamnă.

Cît de mari foloase putem avea ca urmare a organizării conveierii verze pe izlazurile deslețite ne-o dovedesc rezultatele obținute, de pildă, în comuna Rășeu din regiunea Galați, sau în comuna Băilești din regiunea Craiova, unde țărăni muncitori, datorită aplicării metodelor agrotehnice la plantele semănate în conveier, au obținut producții de masă verde de 3-4 ori mai mari decît înainte. Datorită hrănirii vacilor de lapte cu mari cantități de nutrețuri verzi în perioada de

vară, precum și cu nutreț însilozat pe lingă fin și concentrate, în perioada de hrănire la grajd, gospodăria agricolă colectivă din comuna Sintana, regiunea Arad, a obținut, anual, 2776 litri lapte de la fiecare vacă furajată. Din păcate, în unele regiuni, ca Pitești, de pildă, nu se dă atenția cuvenită extinderii culturilor de lucernă, trifoi, sparceță, borceaș de primăvară, a culturilor de porumb pentru siloz și masă verde etc.

Una din condițiile de care depinde extinderea plantelor de nutreț valoroase este organizarea loturilor de seminceri și, în mod deosebit, producerea de seminte de lucernă, trifoi, iarbă de Sudan, sparceță, timofteță, borceaș etc., în cantități însemnate. Trebuie să spunem că în numeroase locuri nu se dă atenția cuvenită loturilor de seminceri și nici obținerii semințelor; la gospodăria agricolă de stat Chilia Veche din regiunea Galați, de pildă, nici pînă la 1 aprilie nu se treceare lucerna de pe o suprafață de circa 60 ha.

Comitetele executive ale sfaturilor populare și organizațiile de partid au datoria să combată în mod hotărît tendința unor tehnicieni care în actuala campanie agricolă de primăvară neglijează însămînțarea plantelor de nutreț, sau nu respectă termenii optimi de însămînțare. Nici un moment să nu se uite prevederile legii pentru dezvoltarea creșterii animalelor pe anii 1954-1956, care spune: „Planul privind însămînțarea în întreprinderile agricole zootehnice de stat, herghelii, gospodării agricole colective și gospodării individuale țărănești se consideră îndeplinit numai cu condiția realizării sarcinilor în ce privește însămînțarea ierburilor perene și anuale, rădăcinoaselor și bostănoaselor furajere, cerealelor furajere și altor culturi furajere”.

În vederea însămînțării la timp și în bune condiții a plantelor de nutreț, un rol însemnat revine muncitorilor și tehnicienilor din S.M.T.-uri. Datoria lor de bază este de a executa lucrările la timp și numai de bună calitate. De asemenea, S.M.T.-urile au datoria să-și respecte în întregime obligațiile contractuale pentru executarea diferitelor lucrări, la termenele prevăzute; trebuie combatută tendința dăunătoare a unor S.M.T.-uri de a lăsa „la urmă”, sub diferite prețexți, executarea unor importante lucrări necesare culturii plantelor de nutreț.

Sarcini însemnate revin inginerilor și tehnicienilor zootehniști, referenților cu baza furajeră de la regiuni și raioane, în direcția îndrumării țărănilor muncitori pentru executarea lucrărilor de îmbunătățire a pășunilor și fânețelor și de însămînțare în condiții optime a plantelor de nutreț. Nimeni mai bine decît ei nu poate arăta țărănilor muncitorilor, cu exemple concrete și mobilizatoare, avantajele organizării conveierii verze, ale extinderii culturilor pentru siloz și ale altor plante valoroase.

Trebuie să fie clar însă că realizarea acestor sarcini nu poate fi lăsată numai pe seama tehnicienilor. Grija pentru organizarea și mobilizarea țărănimii muncitoare la acțiunile de curățire a pășunilor și fânețelor revine comitetelor executive ale sfaturilor populare comunale și organizațiilor de bază de la sate, care trebuie să ducă o muncă largă de lămurire a țărănilor muncitori cu privire la marile foloase pe care le vor avea dacă vor pune umăr la umăr să îmbunătățească starea izlazurilor din comună; în adunările cetățenești organizate de comitetele executive ale sfaturilor populare trebuie să se discute și să se hotărască, împreună și de comun acord cu țărăni muncitori, ce lucrări trebuie făcute pe izlazul din comună respectivă și să se ia măsuri practice pentru executarea lor.

Utemiștii și pionierii pot da o contribuție prețioasă la executarea unor lucrări de îmbunătățire a pășunilor și fânețelor. Trebuie dusă o temeinică muncă politică pentru mobilizarea colectivităților, întovărășirilor și a țărănilor muncitori cu gospodării individuale în vederea unei participări cît mai largi la acțiunea de curățire a izlazurilor comunale etc. Comitetele raionale de partid trebuie să controleze activitatea comitetelor executive ale sfaturilor populare, felul cum acestea îndrumă munca tehnicienilor.

Oameni ai muncii din agricultură! Aplicați regulile agrotehnice de îmbunătățire a pășunilor și fânețelor, lărgiți cultura plantelor de nutreț valoroase care dau o mare producție la ha, pentru a putea obține cantități tot mai mari de produse animale în scopul îmbunătățirii continue a aprovizionării oamenilor muncii.

IN CINSTEA ZILEI DE 1 MAI

Se dezvoltă întrecerea socialistă pentru o înaltă productivitate a muncii, pentru economii

Succesele minerilor de la Comănești

COMĂNEȘTI (de la corespondentul nostru).

...În dimineața ceastea de aprilie mai zărești pe virfurile colinelor din Jurul Comăneștilor cite o pată albă.

„Așa-l la munte — spun minerii. Zăpada cade mai devreme și se topește mai tîrziu”.

Traversînd Trotușul la intrarea în satul Lăloala, Alexandru Bran alunge din urmă un grup de munceri. Le dă binele mîneresc, apoi intră în vorbă cu unul din ei, cu Ion Bobeică, un bărbat lin și vioi. Amîndoi au semnat contract de întrecere în cîinstea zilei de 1 Mai. Din Lăloala și pînă în Rafira minerii mai schimhă o vorbă despre bucurii și necazuri, vorbesc despre metodele de lucru și experiența acumulată, despre craierul nou, sovietic, instalat de curînd în mîla.

Alexandru Bran s-a angajat, prin contract de întrecere, să depășească planul de extracție cu 5%. Ion Bobeică și-a luat angajamentul că va sporii producția de cărbune cu 10% față de plan. Amîndoi sînt șefi de grupe. În prima decadă a lunii aprilie grupele de munceri, conduse de utemistul Ion Bobeică, și-a îndeplinit planul de producție în proporție de 123,1%, iar grupele conduse de minerul Al. Bran în proporție de 111,8%.

Graficul întrecerii arată că amîndouă grupele și-au depășit pînă acum angajamentele luate în cîinstea zilei de 1 Mai. De multe ori, înainte sau după șut, minerii își string răstăsele mîna, își împărtășesc impresiile zilei de muncă, experiența acumulată, și nu sînt rare cazurile cînd auzi pe vreunul din ei: „Azi mîl luată înaintea lui bucură. Dar să-și căi milne te întrec”.

La Leorda, la Asău, ca și la minele Galion și Lumina, brigăzile de munceri muncesc cu rivă în întrecere pentru a cîștii zina internațională a celor ce muncesc cu noi succese în lupta pentru sporirea producției de cărbune.

În întrecerea socialistă au fost antrenati aproape toți minerii din bazinul carbonifer de pe valea Trotușului.

Grupele de munceri de la Leorda conduse de minerii frunțași Ion Sofron, Dumitru Mutu, Nicolae Vrîncocanu și alții și-au depășit planul de producție în prima decadă a lunii cu 10-18%. De asemenea, grupa a II-a abataj de la mina Lumina condusă de minerul frunțaș Nicolae Marcu a sporit producția de cărbune în această perioadă cu 27% față de sarcina de plan, iar grupa a XX-a condusă de minerul Ion Malăimare a realizat o depășire a sarcinii de plan de 29,8%. Asemenea succese au realizat numeroase grupe de munceri din bazinul Comănești.

Siderurgiștii Hunedoarei dau patriei mai mult metal

...E aproape 7 dimineața. În sector domestice o mare însuflețire. Oțelarii din schimbul de noapte se pregătesc să plece, alții încep lucrul. Mă opresc în fața cupurului Martin nr. 4, la care a lucrat, în timpul nopții, echipa prim-topitorului Costache Vasile.

După ce a luat în primire cupurul, Valer Lăbuneț a adunat oamenii din echipa și le-a spus:

— În întrecere, echipa noastră a devenit frunțașă. E o mare cinste pentru noi. Să lucrăm în așa fel încît să dăm și astăzi sarjă rapidă. Ce părere aveți, tovarăși?

Oțelarii n-au dat în acel moment un răspuns precis. Ei au început însă lucrul însuflețit de dorința de a obține o nouă victorie. Au trecut primele ore. Munca se

dovedea rodnică. Aplicarea metodelor oțelării sovietice Matulinei l-a ajutat mult. Se creaseră toate condițiile pentru obținerea unei noi sarje rapide. Unele greutăți în privința aprovizionării cu fier vechi au fost înlăturate. După aproape 6 ore de muncă s-a luat proba la oțel. Va fi oare bun oțelul? — se întrebau toți. Așteptau rezultatul probei. După cîteva minute, laboratorul anunță: Bună! Sarja îndeplinește condițiile.

Echipa prim-topitorului Valer Lăbuneț, de la cupurul Martin nr. 4, a dat în această zi o sarjă de oțel în numai 6 ore și 35 minute. Munca a fost spornică. Aceasta a fost cea de a 20-a sarjă rapidă elaborată în primele 17 zile ale lunii aprilie de oțelarii care lucrează la acest cupur.

Angajamentele laminoriștilor devin fapte

În biroul șefului sectorului laminare, s-au strîns cîțiva tovarăși. Sînt reprezentanți ai organizației de partid, sindicatului, frunțașii ai întrecerii socialiste, inginerii și tehnicienii. În această zi, laminoriștii și-au propus să facă analiza muncii desfășurate în vederea îndeplinirii angajamentelor; luate în cîinstea zilei de 1 Mai. Rezultatele sînt îmbucurătoare. Angajamentele devin, pe zi ce trece, fapte împlinite. Muncind cu siguranță, laminoriștii condusi de maestrul Trifu Ion au dat, în perioada 1-16 aprilie, 226

tone laminate peste plan, iar cei condusi de către Andrișescu Gheorghe 78 tone.

În perioada 1-16 aprilie laminoriștii și-au depășit simțitor sarcinile de plan. De asemenea, în aceeași perioadă, consumul de energie electrică a fost redus cu 32,6%, iar cel de păcură cu 25,1% față de cel planificat. Rezultate îmbucurătoare au fost obținute și în privința îmbunătățirii calității produselor: procentul de rebuturi a fost redus cu 28,5%.

Pentru reducerea prețului de cost al fontei

Conducerea Combinatului Siderurgic Hunedoara se preocupă, în ultimul timp, mai mult de buna desfășurare a procesului de producție în sectorul furnalelor. Pentru aceasta, ea a luat numeroase măsuri tehnico-organizatorice. La rîndul lor, furnaliștii dovedesc o hotărîtă nestrămutată de a produce fontă mai multă și la un preț de cost mai scăzut. Organizîndu-și mai bine munca, respectînd în mare măsură regimul tehnologic, furnaliștii au îmbunătățit simțitor consumul specific, au

reduc consumul de combustibil. În perioada 1-16 aprilie, de pildă, colectivul de muncitori din sectorul furnalelor a realizat, prin încălzirea mai rațională a furnalelor cu sideriță, span, coacă, calcar etc., economii în valoare de peste 170.000 lei. Economia realizată a contribuit la reducerea prețului de cost al fontei.

GH. CALINESCU
corespondentul „Științei” pentru regiunea Hunedoara

Și-au îndeplinit angajamentul

CRAIOVA (de la redacția ziarului „Inainte”). Lupînd cu însuflețire în cadrul întrecerii socialiste, colectivul de muncitori, tehnicieni și ingineri de la uzina de mașini agricole „7 Noiembrie” din Craiova și-a îndeplinit încă de la 20 aprilie angajamentele luate în cîinstea zilei de 1 Mai. Pînă la acea dată, la confecționarea grebiilor mecanice s-a obținut o depășire

de 15%. În acest timp, productivitatea muncii a crescut cu 8,5%, iar prețul de cost a fost redus cu 4,5% față de 3%, cit era angajamentul.

Rebuturile la secția turnătorie au fost reduse cu 50%, iar la secția forje și montaj n-a fost nici o piesă rebutată. Pînă la 20 aprilie, au fost obținute economii de materiale în valoare de 6500 lei.

In luptă pentru obținerea de economii

Chemarea de 1 Mai a C.C. al P.M.R. îndeamnă muncitorii, tehnicienii și inginerii din industria alimentară să sporească neconștient producția, asigurînd lărgirea și îmbunătățirea sortimentelor. Această chemare a constituit un nou imboid în întrecerea socialistă în fabrica noastră.

În lupta pentru realizarea de economii, succese însemnate obține mai ales colectivul secției de solidificare a uleiurilor. În această secție, uleiurile vegetale sînt transformate în uleiuri solidificate, care sînt folosite mult în industrie. Pentru ca hidrogenul să poată acționa asupra uleiurilor, este nevoie de un catalizator de nichel, care înlesnește procesul chimic de hidrogenare. Una din căile principale pentru realizarea de economii, pentru reducerea prețului de cost este reducerea consumului de catalizator. În urma unor experiențe îndelungate, colectivul nostru a reușit să folosească la mai multe operații de hidrogenare aceeași cantitate de nichel. Folosirea a doua oară a aceleiași catalizator nu dăunează cu nimic asupra calității produselor obținute, ci, dimpotrivă, asigură o hidrogenare mai lentă, ceea ce face ca produsele obținute să fie mult mai omogene.

De pîndă faptul că asigură o omogenitate a produselor, noul procedeu aduce fabricii o economie lunară de peste 2.500 lei.

În această acțiune au dat o contribuție deosebită frunțașii ai întrecerii socialiste ca tov. Gheorghe Frumuseț, Leonte Ion, Micu Toma și alții. Ei se ocupă acum îndeaproape de extinderea acestei inițiative.

Și în întreprinderea noastră, ca în orice altă întreprindere, posibilitățile de realizare de economii sînt nelimitate. Căile de obținere de economii sînt multe și variate. Hidrogenul aflat de necesar secției de solidificare a uleiului se fabrică în cadrul întreprinderii, la secția de electrozila. Unul dintre aparatele electroziloare, necesare obținerii de hidrogen se află în reparare. Înainte, repararea acestor aparate se făcea cu ajutorul specialiștilor străini. Astăzi cei ce se repară în atelierul de întreținere al fabricii. Costul reparației se reduce acum simțitor, întreprinderea realizînd și pe această cale însemnate economii. În repararea acestor aparate s-au evidențiat muncitorii iscușiți ca Rușănescu Stelian, Nottony Ioan, Poitel Iosif și alții.

Ing. ELENA PENCIU
Fabrica de ulei „Filimon Sirbu”
București

Să grăbim muncile agricole respectînd regulile agrotehnice!

Frunțași la grăpatul culturilor de toamnă

GALAȚI (de la corespondentul nostru). În multe comune din raionul Tulcea s-a terminat semănatul culturilor din epoca Ia.

Într-o seară, la Sfatul popular din comuna Valea Nucariilor, președintele comitetului executiv al sfatului popular, tov. Vrîncocanu Petre, agentul agricol și cîțiva țărani muncitori stăteau la sfat.

— Eu zic, oameni buni, că este tocmai nimerit să începem grăpatul semănăturilor de toamnă, ca să nu pierdem apa multă care a căzut anul acesta. Am fost ieri pe locul cel-zice Taplu și m-am bucurat mult cînd l-am văzut pe comunistul Constantin Marcu grăpîndu-și terenul, — spuse tov. Vrîncocanu Petre.

Pînda comunistului Constantin Marcu, a lui Cristea Vasile, secretarul organizației de bază din comună, a fost urmată chiar de a doua zi. Țărăni muncitori, cînd pleacă dimineața la cîmp, își puneau în căruță grapa. Toader I. Radu, Petre Sultan, Grigore David și mulți alții, urmind statul tehnicianului de la secția agricolă a sfatului popular raional, tov. Remus Nicolae, au grăpat și ei locurile semănate cu grîu de toamnă. Pînă la 16 aprilie, în întreaga comună s-au grăpat peste 200 ha.

Și în comuna Mihalț Kozăncăeanu țărani muncitori aplică regulile agrotehnice. Tov. Marin Marin este un gospodar bun și de nădejde. Cu mulți alți țărani muncitori, el a participat la conferințele ținute dimineața la căminul cultural. Imediat ce timpul a permis, tov. Marin a testat la grăpat. Țărăni muncitori din această comună au grăpat într-o săptămîna 150 ha, grîu de toamnă și 45 ha, secară.

S.M.T.-Sighișoara a realizat planul lucrărilor agricole

Mecanizatorii de la S.M.T. Sighișoara muncesc cu hărnicie, contribuind la executarea la timp și în bune condiții a muncilor agricole de primăvară, la sporirea producției agricole.

Folosind din plin capacitatea de lucru a tractoarelor și mașinilor agricole, ei au reușit ca pînă la 13 aprilie să realizeze planul lucrărilor de primăvară în proporție de 101%.

În prezent, ei lucrează în continuare la țărăni muncitori cu gospodării individuale, în vederea terminării într-un timp scurt a tuturor muncilor agricole din primăvara ceastea.

Insămînțează în cuiburi așezate în pătrat

BAIA MARE (de la redacția ziarului „Pentru socialism”). Membrii întovărășirilor din comuna Ulmeni și satele Cheița și Țicau din raionul Cehu Silvaniei și-au luat angajamentul ca, în cîinstea zilei de 1 Mai, să insămînțeze în cuiburi așezate în pătrat întreaga suprafață pe care vor cultiva în anul acesta cartofi, floarea soarelui și porumb. Lupînd pentru realizarea angajamentelor luate, întovărășii Crețu Ioan, Moldovan Ioan, Covaci Florian,

Muresan Ioan au și insămînțat cite 10 ar cartofi, 30 ar porumb, etc.

Exemplul întovărășirilor a fost urmat de un număr mare de țărani muncitori cu gospodării individuale. Tohăian Gheorghe, Iancu Laurențiu și alți țărani muncitori cu gospodării individuale au insămînțat în cuiburi așezate în pătrat cite 10 ar cartofi; pe terenul pe care-l vor insămînța cu porumb lot în cuiburi așezate în pătrat, aceștia au și făcut lucrări de pregătire a solului, ca grăpat și cultivăție.

În comuna Păulești din valea 1801 hectare de teren care trebuie insămînțate în această primăvară s-au insămînțat cu diferite culturi pînă în ziua de 20 aprilie doar 257 hectare, deși s-ar fi putut insămînța suprafețe cît puțin de două ori mai mari.

Insămînțările sînt mult întîrziate și în comunele Brazi, Bălcirești și altele. Această stare de lucruri se datorează faptului că comitetul executiv al sfatului popular raional nu s-a ocupat cu toată seriozitatea de a atrînce țărăni muncitori să lucreze în locurile unde condițiile permit. În raion nu s-au luat măsurile necesare pentru folosirea deplină a tuturor atelelor existente, comitetul executiv al sfatului popular raional ascunzîndu-și lipsurile în această privință în decul condițiilor „obiective”.

Comitetul raional de partid și Comitetul executiv al Sfatului popular raional Ploiești trebuie să ia urgente măsuri pentru ca în cel mai scurt timp ritmul de lucru să fie realizat și depășit.

In raionul Ploiești ritmul trebuie grăbit

PLOIEȘTI (de la corespondentul nostru). Deși s-a desprîmăvărât tîrziu și au fost unele zile ploioase, în raionul Ploiești au fost totuși multe zile în care s-ar fi putut executa lucrări de arături și însămînțări pe suprafețe însemnate. Dacă s-ar fi folosit aceste condiții, era posibil să se realizeze planul de însămînțări la orz, ovăz, mazăre, floarea soarelui și la celelalte culturi care se insămînțează mai devreme. Or, în raionul Ploiești, pînă la 19 aprilie, nu se insămînțează decît 57% din suprafețele prevăzute pentru orz, 53% — ovăz, 59% — mazăre, iar la floarea soarelui lucrurile stau și mai prost.

În comuna Păulești din valea 1801 hectare de teren care trebuie insămînțate în această primăvară s-au insămînțat cu diferite culturi pînă în ziua de 20 aprilie doar 257 hectare, deși s-ar fi putut insămînța suprafețe cît puțin de două ori mai mari.

Insămînțările sînt mult întîrziate și în comunele Brazi, Bălcirești și altele. Această stare de lucruri se datorează faptului că comitetul executiv al sfatului popular raional nu s-a ocupat cu toată seriozitatea de a atrînce țărăni muncitori să lucreze în locurile unde condițiile permit. În raion nu s-au luat măsurile necesare pentru folosirea deplină a tuturor atelelor existente, comitetul executiv al sfatului popular raional ascunzîndu-și lipsurile în această privință în decul condițiilor „obiective”.

Comitetul raional de partid și Comitetul executiv al Sfatului popular raional Ploiești trebuie să ia urgente măsuri pentru ca în cel mai scurt timp ritmul de lucru să fie realizat și depășit.

Cefești în sprijinul campaniei de primăvară

Muncitorii și tehnicienii de la Atelierele de zonă C.P.R.-Curtici din raionul Arad dau un prețios ajutor țărănilor muncitori în vederea reușitei campaniei agricole de primăvară. Ei au reparat 2 pluguri, 2 grape și au confecționat din fier vechi și oțel 70 fiare noi de plug și 4 semănătoare de porumb. Valoarea lucrărilor făcute trece de 6.000 lei.

În această acțiune s-au evidențiat în mod deosebit tovarășii Sabău Ioan, Hendrea Mihal, Curt Ioan, Băntănean Ion, Borza Traian, Mișu Petru și alții.

PETRU IESCAU
corespondent voluntar

Cooperativă frunțașă la achiziții și contractări

BACAU (de la corespondentul nostru). După ce treci Bistrița, mai mergi cîțiva km. prin pădure și dai de comuna Berești, căreia locuitorii din partea localității au adăugat și numele apei, numind-o Berești-Bistrița. Datorită hărniciei țărănilor, precum și pămîntului roditor, această comună este bogată în cereale, legume, cartofi și fructe.

Chiar în mijlocul comunei se află cooperativa de aprovizionare și desfăcere. Țărăni muncitori nu mai sînt acum nevoiți să bată cale de 22 km. pînă la oraș, pentru a face cumpărături sau pentru a-și desfăce produsele lor. Cooperativa este aprovizionată cu tot felul de produse industriale trebuincioase țărănilor muncitori.

În aceeași timp cooperativa din comuna Berești-Bistrița a devenit frunțașă la achiziții și la contractările de legume. Pînă la 25 martie, planul trimestrial de achiziții

la principalele produse agricole, precum și la contractările de legume a fost cu mult depășit.

Cheia succesorilor obținute de cooperativa la achiziții și contractări constă în desfășurarea de către consiliul de conducere al cooperativei și de către achizițorii a unei munci susținute în rîndul țărănilor muncitori, precum și în munca organizatorică depusă de vicepreședintele cooperativei, tov. Nicolae Tomozei, care răspunde de problema achizițiilor. Lămuriri asupra avantajelor valorificării produselor prin cooperatî, precum și asupra avantajelor comerțului de întîmpinare, tot mai mulți țărani muncitori își vind produsele cooperativei. Printre țărăni muncitori care au vîndut cooperativei produse alimentare și au cumpărat mărfuri industriale sînt Constantin Hurdubel, Catinea Turcu, Ion Țarcuța și mulți alții.

S.M.T.-Sighișoara a realizat planul lucrărilor agricole

Mecanizatorii de la S.M.T. Sighișoara muncesc cu hărnicie, contribuind la executarea la timp și în bune condiții a muncilor agricole de primăvară, la sporirea producției agricole.

Folosind din plin capacitatea de lucru a tractoarelor și mașinilor agricole, ei au reușit ca pînă la 13 aprilie să realizeze planul lucrărilor de primăvară în proporție de 101%.

În prezent, ei lucrează în continuare la țărăni muncitori cu gospodării individuale, în vederea terminării într-un timp scurt a tuturor muncilor agricole din primăvara ceastea.

De curînd au început să se trîmte la sate semănătoare manuale de porumb. S.M. 1 construite în țara noastră. Ele sînt un sprijin prețios dat muncitorilor din gospodăriile de stat și țărănilor muncitori, ca să insămînțeze suprafețe cît mai întinse cu plante prașitoare în cuiburi așezate în pătrat.

În elieșu: Sub îndrumarea agronomului, colectivității Nița Călin, Vasile Cosma, Vasile Jianu și Dumitracă Costandache din gospodăria colectivă „Drum Nou” din satul Sirbi, raionul Birlad, insămînțează porumbul în cuiburi așezate în pătrat cu ajutorul semănătoarelor manuale S.M. 1 construite în țara noastră.

(foto Agerpres)

Cînd lipsește ajutorul concret la aplicarea metodelor agrotehnice înaintate

Comitetul raional de partid și Comitetul Executiv al Sfatului popular raional Satu-Mare s-au ocupat în ultimele săptămîni de popularizarea metodelor agrotehnice înaintate și a experienței fruntașilor din agricultură. Le căminele culturale și în gospodăriile colective s-au organizat cursuri de instruire a muncitorilor și a tineretului în împărțirea metodelor de muncă. Tehnicienii și inginerii agronomi au ținut conferințe, în cadrul cărora au explicat țăranilor muncitorii și gospodăriile individuale, colectiviști și întovărășiți cum se însămînțează floarea soarelui, porumbul și cartoful în culturi așezate în pătrat.

Trecînd la aplicarea învățămintelor înușite, membrii multor gospodării colective și întovărășiri, precum și unii țărani muncitori cu gospodării individuale, s-au pregătit să însămînțeze suprafețe însemnate după metoda cuburilor așezate în pătrat.

Muncind cu hărnicie, membrii gospodăriei colective „Steagul lui Lenin” din satul Păulești, comuna Ambud, au însămînțat în culturi așezate în pătrat întreaga suprafață planificată pentru cultivarea cartofilor și florei soarelui. Acum colectiviștii se pregătesc să însămînțeze după această metodă și porumbul.

Metoda semănăturii în cuburi așezate în pătrat este folosită și de unii țărani muncitori cu gospodării individuale. În comuna Medieșu Aurit, de exemplu, din cele 130 ha, semănat cu porumb pînă la 13 aprilie, cea mai mare parte a fost însămînțată în cuburi așezate în pătrat. Suprafețele însemnate s-au însămînțat după această metodă și la culturile de cartofi și floarea soarelui.

Aceste fapte dovedesc că țărani muncitori din raionul Satu-Mare au un interes crescînd pentru aplicarea metodelor înaintate.

Din păcate însă ajutorul concret, la fața locului, dat de agronomi și de activiști ai sfatului popular raional la aplicarea acestor metode este insuficient. De aceea în multe sate, precum și în gospodării colective și întovărășiri agricole metodele înaintate se aplică pe suprafețe foarte mici, așa-zis „pentru experimentare”, sau nu se aplică deloc. Sfatul popular raional n-a înțeles că aplicarea metodelor agrotehnice indicate în Hotărîrea partidului și guvernului trebuie privită nu ca o chestiune de „experimentare”, ci ca o direcție ce trebuie pusă în practică cu toată hotărîrea. Astfel, neprimind o îndrumare și un ajutor concret din partea agronomilor și activiștilor sfatului popular raional, membrii gospodăriei colective din satul Atea, comuna Dorol, deși aveau posibilitatea să planteze cele 8 ha. cu cartofi în cuburi așezate în pătrat, le-au plantat după metoda apucată din bătrîni. Cînt privește floarea soarelui, colectiviștii din Atea au însămînțat în cuburi așezate în

pătrat doar 5 ha. din cele 23 ha. Tov. Demian Vasile, președintele gospodăriei, necunoscînd el însuși avantajele acestei metode, n-a fost în stare să-l lămurească pe colectiviștii să aplice metoda semănăturii în cuburi așezate în pătrat.

Membrii gospodăriei colective „6 Martie” din comuna Culeu, satul Culeu Mare, au aflat în mod întâmplător, după ce semănaseră 15 ha. cu floarea soarelui, că și această cultură poate fi semănată în cuburi așezate în pătrat. Pe la această gospodărie colectivă agronomii trec destul de rar iar atunci cînd vin nu dau un ajutor concret, eficace. Este semnificativ faptul că abia după ce colectiviștii terminaseră însămînțările și-a adus aminte tov. Mihai Spataru, inginerul șef al secției agricole a sfatului popular raional, să se intereseze cîte hectare au semănat cu floarea soarelui în cuburi așezate în pătrat.

Și mai mult este neglijată în raion îndrumarea agrotehnică a gospodăriilor individuale. În comunele Căraseu, Ambud și altele, țărani muncitori n-au fost îndrumați și ajutați să însămînțeze floarea soarelui și porumbul și să planteze cartofii în cuburi așezate în pătrat. Deși în comuna Căraseu țărani muncitori cu gospodării individuale însămînțaseră pînă la 13 aprilie 109 ha. de porumb, nici măcar un hektar nu fusese semănat în cuburi așezate în pătrat.

Ținînd seama de faptul că în raionul Satu-Mare s-a putut lucra încă din luna martie, pînă la 13 aprilie trebuia să se termine semănăturii culturilor din epoca I. Lipsa de preocupare pentru respectarea epocilor optime de însămînțare a dus însă la situația că la 13 aprilie în comuna Căraseu, de pildă, mai erau de însămînțat 60 hectare cu floarea soarelui.

Fără îndoială că dacă țărani muncitori din satele și comunele raionului Satu-Mare — oameni dornici să lucreze mai bine pămîntul, să obțină recolte bogate — ar primi un sprijin mai susținut din partea agronomilor și activiștilor sfatului popular raional, ei ar aplica metodele agrotehnice înaintate pe suprafețe mult mai mari. Intrucît însă agronomii nu dau sprijinul necesar, intrucît unii agenți agricoli și președinții de sate populare nu cunosc metodele înaintate, cum e cazul în comuna Ambud, iar unii secretari de organizații de bază dau exemplu prost, semînînd după obiceiurile din trecut, metodele înaintate sînt aplicate în mică măsură.

Lipsurile manifestate în raionul Satu-Mare în ce privește aplicarea metodelor agrotehnice înaintate trebuie lichidate fără întârziere. Organele locale de partid și de stat au datoria să ia toate măsurile ca metodele agrotehnice înaintate să fie aplicate pe suprafețe cît mai mari.

Ing. agr. V. LUCAS

SCRISORI CĂTRE „SCINTEIA”

Cooperatiunile sătești trebuie să sprijine campania de primăvară

În raionul Gura Jiului sînt mulți țărani muncitori care cultivă legume și vînză de ele. Ei întreprind activități în munca de primăvară din pricina lipsei de semînte, a materialelor necesare pentru răsadurile și a altor lucruri care le sînt necesare. Conducerea Uniunii raionale a cooperatiunilor de aprovizionare și desfacere nu s-a hotărît nici acum să ia măsuri pentru o mai bună aprovizionare a cooperatiunilor.

În depozitul Uniunii raionale au zăcut nedistribuite, mai bine de două luni, cereaștea, cule și grăunții, în timp ce cooperatiunile din comuna cererile pentru astfel de materiale erau cu zecite.

Sînt comune ca Sadova, Dobrești și altele unde semînte de țegume n-ajunseseră nici pînă la începutul lui aprilie, deși tovarășii de la întreprinderea pentru valorificarea semîntelor așteptau de multă

vreme ca Uniunea raională Gura Jiului să ridice semînte pregătite. La cooperatiunile din Dăbuleni, Călarăși și din alte comune lipseau, tot pînă la aceeași dată, piatră vînzată pentru stropitul viilor și piesele necesare reparării vehiculelor.

Socot că a sosit timpul să fie înlăturată lipsa de răspundere ce mai domnește la URCA D. Gura Jiului în ceea ce privește aprovizionarea cooperatiunilor sătești. Pentru toate muncile de primăvară, care mai sînt de făcut, pentru întărirea culturilor și apoi pentru recoltare, cooperatiunile raionului nostru pot fi și trebuie să fie aprovizionate la timp și cît mai bine. Se impune ca Uniunea raională a cooperatiunilor de aprovizionare și desfacere Craiova să ia măsurile cuvenite.

ENACHE BORTOI
corespondent voluntar

Scrisoare dintr-un raion

Cu toată viteza

Am în față o hartă a fostului județ Ialomița. Mi-a adus-o inginerul șef al stațiunii. Acum e îngăbenită de praful, învențită de trecerea anilor. În colțul din stînga, jos, citești data publicării ei de către Institutul geografic al armatei: 1908, al 42-lea an de cînd țara gemea sătulă de jaful și silincilei lui Carol, primul rege din familia Iunkerlor prusaci. Cu un an în urmă, satele din cîmpia Bărăganului, răscutate pentru pămînt și libertate, cunoscuseră răzbumarea cruntă a moșierilor și capitaliștilor. Iarba încă nu crescuse pe țarina proaspătă a mîilor de morminte noi.

Iată, înscrise cu litere mici pe hartă, sate al căror nume spune alt de multe: Pribeghi, Netoi... Iată, trecute țările lui Poenaru, Athanasu, Pazarghidan... Și iată, din loc în loc, petece de verdeață presărate cu pomi, grădini, clădiri. În dreptul lor găsești scris cu litere mari, negre: armanul Cămarășescu, armanul Marghiloman, armanul Hristodorescu... De asemenea semne topografice e împințită întreaga cîmpie a fostului județ Ialomița. La amanele acestea aduceau țărani grînce, culese de pe pămîntul muncit de ei, udat cu sudoare, stropit cu sînge.

Acum, armanele boierești au dispărut cu totul. În locul lor, pe întinsul Bărăganului întinșii gospodării agricole de stat, întinșii gospodării colective și loturi ale țărănilor muncitori spre care pornesc, în fiecare primăvară, solii industriei socialiste — coloane de tractoare de la S.M.T.-urile din Bogdana, Slobozia, Jegălia, Fețești, Cuza Vodă, Rosești.

Am în față, alături de harta județului Ialomița, o altă hartă. E lucrată simplu, de mîin, în creion, de către tehnicienii S.M.T.-ului. De la centrul stațiunii, instalat în casa fostului moșier Gologan, sînt trase, pe hartă, linii drepte care arată răspîndirea celor 12 brigăzi de tractoare; în dreptul numărului brigăzii e trecut și numele gospodăriei colective sau al întovărășirii agricole unde va lucra: Renașterea, Micurini, „9 Mai”, Timpuș Noi... Zădarnic ai căuta astfel de nume în harta tipărită la un an după răscolul din 1907. Acolo dau de armane boierești cu numele pompoase ale moșierilor, de nume de sate

mărunte, nume pe care stăpînii sătului le volau predestinate: Pribeghi, Piriști, Nețoi, Flămînzii...

Oameni care nu se dau bătuți

Gospodăria colectivă „7 Noiembrie”. Început de aprilie, Seara. Norii se subțiază, se destramă. Cerul pare să se limpezască.

— Se îndreaptă vremea — se bucură Gheorghe Petcu, președintele gospodăriei colective. O să încep să mîncîm iar de două ori pe zi.

În săptămîna din urmă nici nu-l mai venea să intre-n casă. Mîncea odată-n zi, alerga cîlare pe cîmp, de la o țară la alta. Nu-i mai avea astîmpăr. Ruga pe tractoriști să facă larași încercări... Nu cupura se poate da cu cultivatorul? Se supăra de tie miri ce. Nimeni nu-l mai intra în voie, nici membrii consiliului de conducere, nici brigadierii. Strîga la ei de zbrînlău geamurile. „Cine vrea să mîncească, bine; cine nu, să lase locu în libertate”. (Nu-i vorba pentru asemenea obiceiuri, pe care le are mai de mult, tovarășii de la raion-le-au mai criticat și înainte. Dar de data asta întrecuse măsura).

„Dacă ar fi mine timp frumos, cu soare...” încerca ei să tragă nădejde. Și fața-i slabă, cu umerii obrajilor puțin ieșiți înafară, arsă de soare și bătută de vînturi, se lumina ori de cîte ori din învaluirea norilor vîineți, ce se ridicau deasupra Bărăganului, răzbatău însule de cer senin, albastru, de primăvară.

Dar vremea e înșelătoare. Peste noapte norii au coborît mai jos; au început să cearnă ploaie rece. Picăturile cădeau înțir, rar, apoi mai repede. Mai repede parcă batea și inima lui Gheorghe Petcu. Președintele iar n-a mai avut somn. Dimineața a trimis brigadierii la răstăvul de lîngă moară. Pămîntul era arat de tractoare din toamnă, pentru orzul de primăvară.

— O să se încearcă cultivatorul, tovarășe președinte. Sînt mulți vătălăgi și pămîntul e prea moale.

Președintele era între clocan și nicovăla. — Să nu folosim cultivatorul înseamnă că nu respectăm agrotehnica... dacă așa aștepăm pînă-l putem folosi, trece timpul semănăturii de orz, și așa destul de înțirizat... înseamnă că iar nu respectăm agrotehnica... Și cine o să ne garanteze

O noutate în forarea sondelor

După exemplul oamenilor sovietici

La începutul lunii martie, în plină bătaie pentru realizarea sarcinilor de plan pe primul trimestru al anului, am aflat de inițiativa brigadierului sovietic R. Alalaiev de la trestul „Turmazabumertsi”, care a folosit pentru prima oară apă la forajul sondelor în locul noroiului de săpă. Aplicînd această nouă și înaintată tehnologie, brigada sovietică de sondori a reușit să sporească simțitor vitezele de foraj, să dea sondele în producție cu 2-3 săptămîni mai devreme.

Avînd ajutorul tovarășilor din biroul organizației de bază, eu am început să studiez experiența brigăzii sovietice pentru a putea aplica și în cadrul trestului nostru noua tehnologie sovietică de foraj. Articollul publicat în ziarul „Pravda” de brigadierul sovietic R. Alalaiev m-a ajutat să rezolv o serie de probleme grele în legătură cu aplicarea forajului cu apă în condițiile geologice ale regiunii noastre.

După o documentare temeinică am început să-mi pregătesc brigada în vederea folosirii noii tehnologii sovietice de foraj. La început lucrurile n-au mers prea ușor. Unii dintre maistrii și sondori sovietici, neobișnuți cu noua tehnică, așii auveau teamă că nu cumva înlocuirea noroiului prin apă să producă accidente. Apa era socotită a fi un dușman al forajului întrucît produce supraaputajul. Totuși, studiînd din nou situația geologică a zăcămintelor de țel din regiunea noastră am ajuns la concluzia că ea permite forajul sondelor fără noroi de săpă, ci numai cu apă. Am arătat sondorilor din brigadă că supraaputajul nu este un fenomen instantaneu. Procesul de supraaputaj durează zile întregi. Or, dacă vom săpa sondele cît mai rapid, folosindu-ne de o circulație bogată de apă la puț în locul noroiului, noi vom putea termina săpătul și tubatul sondelor înainte ca puțul să înceapă să se simpe. Aceasta cere însă o organizare corectă a muncii, curaj și o strictă disciplină socialistă.

Am înlăturat de asemenea unele greutăți și în repararea sarcinilor pe oameni în ceea ce privește manevrarea instalației și organizarea lucrului la sonde. Dar greutățile nu ne-au făcut să dăm înapoi. Cu sprijinul inginerului Ion Mihalache și al șefului brigăzii Gheorghe Enescu, laureat al Premiului de Stat, care ne-au dat prețioase explicații și sfaturi practice, străduințele noastre de a folosi noua tehnologie sovietică au început să dea roade.

Zilele acestea, echipela de sondori din brigada mea, conduse de maistrul Nicolae Stan, Alexandru Talpos, Ion Bunescu și Ion Dudau, au obținut prima victorie: s-a săpat sonda nr. 183 în numai 9 zile în loc de 33 de zile cît prevedea comanda geologo-technică realizîndu-se astfel o viteză comercială de 4.602,9 metri granco-lună. Acest rezultat reprezintă cea mai înaltă viteză comercială obținută pînă în prezent pe sondele petrolifere ale patrii noastre, depășind cu peste 400 metri viteza comercială realizată acum doi ani de brigada tov. Gheorghe Enescu și care constituia pînă în prezent un adevărat record în domeniul forajului rapide a sondelor.

Folosirea noii tehnologii sovietice de foraj — a săpării în apă — a avut în locul noroiului de săpă — deschide mari perspective sonderilor noastre petrolifere. Născut pe temelii regimurilor rapide de lucru, forajul după noua tehnică este desosebit de avantajos. Datorită faptului că apa are o viscozitate mai mică decît noroiul de săpă, ea înfîlțosește o rezistență mai redusă în gamitura de foraj și în pompă. Astfel, la un consum de energie egal cu acela folosit la forajul cu noroai, prin gamitura, trece cu aproape 40% mai mult fluid de circulație. De asemenea, datorită creșterii debitului de circulație, apa venind cu presiune mai mare rupe mai lesne roca, ajutîndu-se să se scurteze timpul de foraj. În modul acesta noi am obținut la forajul sondelor nr. 183 o viteză mecanică de avansare a sapei pe oră

cu circa 100% mai mare decît la sondele forate în trecut — socle la care am folosit circulația cu noroi de săpă.

În vederea îmbunătățirii nelincotele a muncii în folosirea noii tehnologii, noi am organizat instrucția practică cu sondorii. Brigada noastră — formată în marea ei majoritate din tineri — a primit un sprijin puternic din partea tov. Inginer Ion Mihalache, care a stat neîntrerupt la sondă 5 zile pentru a da explicații și sfaturi practice fiecărui maistru, fiecărui sondor în parte, asupra modului cum trebuie folosită instalația de foraj, cum trebuie asigurată circulația de apă la puț, ce pregătiri trebuie făcute pentru preîncălzirea manifestațiilor etc. În felul acesta, o serie de sondori foarte tineri — între 18-20 de ani — au devenit — putem spune — adevărați specialiști ai forajului cu apă. Astfel, înarun podar Gh. Cazan este unul din sondorii cei mai buni din brigadă care lucrează la dozarea apei și urmărirea fluidului, iar sondorii Ion Pugnianu și Aurel Bărbulescu sînt printre cei mai îndemnați la manevrarea panelor, cîștilor etc. Prin săparea cu circulație de apă, puțul de foraj este mai ușor forat și reduce simțitor. Numai la sonda nr. 183 brigada noastră a economisit chimicale, ca humă, hexametofosfat etc., în valoare de peste 25.000 lei.

Dar forajul cu apă după noua tehnologie sovietică nu se poate concepe fără aplicarea unui regim rapid de săpare a sondelor. A foră cu apă în mod lent, după metodele vechi, înseamnă a surpa pereții puțului înainte ca sonda să fie terminată. Noi am izbucit să sporim viteza de forare datorită în mare măsură tov. Gheorghe Enescu, brigadierul șef al secției noastre, care ne-a împărțit din bogata sa experiență în forarea rapidă a sondelor. El ne-a ajutat să combinăm în mod just cei trei factori principali ai avansării: turata mesei rotoare, apăsarea pe apă și circulația fluidului. Am reușit să imprimăm mesei rotoare o tură de circa 25% mai mare decît la celelalte sonde. De asemenea, după indicațiile tov. Gheorghe Enescu, noi ne-am îngrijit ca încălzirea cu materii dure a sapei să fie făcută în așa fel încît ea să dureze un timp mai îndelungat la săpare. În acest fel noi am evitat mărșurile prea dese (extragerea și introducerea garniturii pentru schimbarea sapei) ceea ce înseamnă economie de timp, de materiale, etc.

De la începutul forajului ne-am străduit să folosim din plin atît timpul de lucru, cît și capacitatea instalației, să găsim noi și noi posibilități pentru a ne îmbunătăți munca. Introducînd, de pildă, cîștele rotative Zalkin de înșurubare a prăjnilor, sondorii din brigadă au reușit să execute înșurubarea unei prăjini în cîteva secunde în loc de 2-3 minute. Organizarea corectă a muncii, folosirea dispozitivelor de mică mecanizare a muncii la sonde, întărirea disciplinei socialiste a muncii ne-au dat posibilitatea să realizăm un timp productiv de 98% din timpul prevăzută pentru forarea sondelor. Tot într-un ritm rapid s-a executat și forajul sondelor. Intraga operație s-a realizat în numai 8 ore în loc de aproape 16 ore, evitîndu-se astfel pericolul supraaputajului. Și aci folosirea unui alt dispozitiv de mică mecanizare — sfocara fără sfîrșit — a ușurat simțitor munca sondorilor la înșurubarea burlanelor. Vestea despre forarea primei sonde prin folosirea apei în locul noroiului de foraj a fost primită cu viu interes de maistrii și de tehnicienii petrolifere. Pentru realizările noastre Direcția Generală a premiat întreaga brigadă cu suma de 10.000 lei, direcția trestului nostru ne-a înzestrat cu un aparat modern de radio, iar eu am primit un salariu în plus.

A face din metodele înaintate un bun colectiv, a face ca experiența noastră să fie împrăștiată de tot mai multe brigăzi de foraj — iată ce socotim noi drept o datorie de onoare.

Filme noi pe ecrane

„Solii teatrului sovietic”

Vor trece anii, dar în inimile a mii și zeci de mii de spectatori va rămîne vie și puternică amintirea minunatelor spectacole prezentate în țara noastră, la sfîrșitul anului trecut, de actorii Teatrului Dramatic de Stat „Mossoviet”, solii celor mai avansate și mai desăvîrșite arte scenice.

Filmul românesc „Solii teatrului sovietic”, realizare a Studioului de filme documentare și jurnale de actualitate „Alexandru Sahia”, înfățișează cîteva aspecte ale acestei viziuni memorabile, care a constituit un mare eveniment în viața noastră artistică.

În imaginile filmului se ogîndește primirea caldă făcută ansamblului sovietic în diferite orașe, atmosfera de entuziasm care a domnit în sălile de spectacol, devenite neîncapeătoare, înalta prețuire cu care au fost înconjurăți de publicul nostru solii teatrului sovietic.

Cineaștii romini au desăvîrat o muncă valoroasă, încununată de succes, filmînd fragmente din cîteva spectacole date de actorii sovietici. Ele sînt urmăriți cu cel mai profund interes atît de cei care n-au avut prilejul să vadă spectacolele „Mossoviet”-ului, atît și de cei care au asistat la aceste spectacole și care retrăiesc astfel clipele de desfășurare artistică din urmă cu cîteva luni.

Iată un fragment din actul I al spectacolului cu vestita piesă clasică a dramaturgului sovietic „Uraganul”, de Bill Belotterovski, a cărei acțiune se petrece în anii războiului civil. Spectatorul urmărește cu mare interes jocul lui P. I. Gheraga, artist al poporului al R.S.F.S.R., în rolul președintelui comitetului județean de partid, care redă sobru și emoționant hotărîrea, fermitatea, și totodată căldura și dragostea de oameni, atît de caracteristice luptătorului comunist. În nolanul marilor sale răspunderi, președintele comitetului județean de partid își găsește timp să a apărarea unei femei părăsite de soțul ei, un om de nimic, un carierist lipsit de scrupule; în scena următoare el regîsim pe activistul de partid urmînd cu îngrijorare și dragoste tovarășească chipul istovit de boală al unui bătrîn intelectual, devotat cu trup și suflet cauzei revoluției. Îl vedem apoi pe președinte, fără viață — ucis în lupă cu bandele contrarevoluționare, înconjurat de tovarășii săi care flutură larg drapelul revoluției. Sînt doar cîteva fragmente din piesă, dar în ele se simte marea forță realistă cu care spectacolul reconstituie atmosfera plină de patos revoluționar din zilele războiului civil. Rolul bătrîniului intelectual Raevici este minunat interpretat de R. I. Pliat, artist al poporului al R.S.F.S.R., pe care publicul nostru are prilejul să-l vadă în aceste zile interpre-

toare cu cîteva zile înainte de a începe. Am reușit să imprimăm mesei rotoare o tură de circa 25% mai mare decît la celelalte sonde. De asemenea, după indicațiile tov. Gheorghe Enescu, noi ne-am îngrijit ca încălzirea cu materii dure a sapei să fie făcută în așa fel încît ea să dureze un timp mai îndelungat la săpare. În acest fel noi am evitat mărșurile prea dese (extragerea și introducerea garniturii pentru schimbarea sapei) ceea ce înseamnă economie de timp, de materiale, etc.

De la începutul forajului ne-am străduit să folosim din plin atît timpul de lucru, cît și capacitatea instalației, să găsim noi și noi posibilități pentru a ne îmbunătăți munca. Introducînd, de pildă, cîștele rotative Zalkin de înșurubare a prăjnilor, sondorii din brigadă au reușit să execute înșurubarea unei prăjini în cîteva secunde în loc de 2-3 minute. Organizarea corectă a muncii, folosirea dispozitivelor de mică mecanizare a muncii la sonde, întărirea disciplinei socialiste a muncii ne-au dat posibilitatea să realizăm un timp productiv de 98% din timpul prevăzută pentru forarea sondelor. Tot într-un ritm rapid s-a executat și forajul sondelor. Intraga operație s-a realizat în numai 8 ore în loc de aproape 16 ore, evitîndu-se astfel pericolul supraaputajului. Și aci folosirea unui alt dispozitiv de mică mecanizare — sfocara fără sfîrșit — a ușurat simțitor munca sondorilor la înșurubarea burlanelor. Vestea despre forarea primei sonde prin folosirea apei în locul noroiului de foraj a fost primită cu viu interes de maistrii și de tehnicienii petrolifere. Pentru realizările noastre Direcția Generală a premiat întreaga brigadă cu suma de 10.000 lei, direcția trestului nostru ne-a înzestrat cu un aparat modern de radio, iar eu am primit un salariu în plus.

„Cîntece natale”

Împreună cu documentarul românesc „Solii teatrului sovietic”, rulează la cinematograful „Maxim Gorki” filmul „Cîntece natale”, o nouă realizare în culorile studioului „Mosfilm”. „Cîntece natale” este un film-concert, în care apar cîteva din cele mai bune ansambluri corale, orchestrale și coreografiile ale Uniunii Sovietice. Spectatorul urmărește cu bucurie și încintare desfășurarea cîntecelor și dansurilor populare rusești, pline de strălucire și frumusețe. Melodia amplă, măiestroasă a cîntecelor executate de Corul popular rus de stat al cîntecelor nordice, cîntecele vesele ale Corului popular din Voroneț, armonia și coloritul pieselor muzicale interpretate de orchestra de instrumente populare de sub conducerea lui D. Osipov se îmbină în film cu farmecul cuceritor al dansurilor populare rusești, a

care inventivitate și fantezie creatoare își găsesc o deplină valorificare în interpretarea grupului de dansatori al Corului din Omsk sau al Corului „Pietrițki”. O puternică impresie de asemănarea piesele muzicale și coregrafice executate de vestitul Ansamblu de cîntece și dansuri al Armatei Sovietice, condus de B. Alexandrov — îndeosebi tabloul coregrafic „La popas” interpretat cu o înaltă măiestrie de dansatorii ansamblului.

Filmul se încheie cu fermecătorul tablou coregrafic-muzical „Tinerete”, în execuția plină de grație și poezie a ansamblului „Beriozka”.

Mărturie a înfloririi fără precedent a artei și a talenteilor în condițiile socialismului, filmul „Cîntece natale” este primit cu căldură de către marea public.

I. DRAGAN

Sfîntă-i munca cu mașinile S.M.T.

Această vreme urîă, aceiași cer pomorît, cu nori cenuși, amenințători. Dinșor sat s-aude mereu același cîntec al cocoșilor trîgînd a ploaie.

Strunți de hătul din stînga, calul cote pe drumeașul îngust de la marginea perdelei de salcîmi. În sareță, Ivan Velicu, șeful brigăzii de tractoare și președintele Petcu. Fața lui Velicu parcă ar fi mințită cu cărbune. Păta de ulei și negreață îi sînt fruntea, obrașii. Dar lui nu-i pasă. Unorî zîmbește. Și-abia atunci i se văd dinți albi ca fildeșul. Cine nu-l cunoaște bine, greu să alba încredere în el. La început erau destul care gîndeau: „Cum de-a avut stătuțuna, curaj să-i dea cîntec toare pe mîină?” Lui Gheorghe Petcu i-a plăcut feul de a se purta al șefului brigăzii de tractoare: vorbă domoală, așezată, nici un cuvînt de prisos; la hotărîri gîndite, fără să se pripăsească... și nu se lasă copleșit de vremea rea.

— Să mergem, tovarășe președinte, să vedem răstăvurile. Unde s-a zîvîtat, acolo dim drumul tractoarelor.

— Pare că-i moale încă pămîntul, tovarășe președinte... dar să încercăm.

— Pîn-nu încerci e greu să spui... să-ncepem la floarea soarelui. Numai că pentru semănăturii florii soarelui n-am încheiat contract cu S.M.T.

Tractoriștii sînt dornici să lucreze... iar mașinile tot stau degeaba pînă se zîvîtat lucrurile pentru cultivarea tractoarelor. Ce să mai pierdem timpul? Un ceas e bun pentru însămînțări, ceasul acesta e-bun folosim din plin...

Sub cerul fără margini, nemărginită pare și cîmpia Bărăganului. Departe, în zare, se învește cîle-o perdea de salcîmi subțiri. Seva de primăvară abia așteaptă să dea viață crengilor tinere. Fieele de grîu fraged își scutură la adierea vîntului ușor picăturile grele de apă curată, iar erăturiile de toamnă, deși sătule de-atita umezală, dau totuși dorul mîngierii grapelor de fier pe coama brazdelor zîvîtate; da, nici o picătură n-ar trebui să se piardă din apa atît de prețioasă pămîntului din Bărăgan, bîntuit mai tot timpul verii de vînturi uscate, secetoase.

În aer plutește miros de pămînt reavăn; și-o liniște atît de adîncă... Și deodată, liniștea aceasta e tulburată de gro-

GH. CRISTEA

gropat semîntele chiar la adîncimea necesară... unele au rămas neacoperite... Pămîntul nu e afînat... el mai mult bătrînit... Și de-atîta boronit, nici n-o să se mai cunoscă dacă am semănat sau nu cu mașina... Trebuia să mă gîndesc, dar dacă am folosit cultivatoarele... El, sfîntă-i munca cu mașinile.

Și ș-a adus aminte Gheorghe Petcu de acum doi-trei ani, cînd parie dintre colectiviștii și dădeau cu părerea să se cumpere vite multe, ca să alba cît mai puține legături cu S.M.T.; cînd chiar el, președintele, se gîndea, deși n-a spus-o nimănui, că-și folosea mai mult pe cooperatiunile colective mai multe pe rechi de bot și de cai și să folosească S.M.T.-ul doar la arături.

— Experiența ne-a dovedit — mi-a spus președintele gospodăriei colective, că mai cîștigă sintem dacă folosim mașinile S.M.T., nu numai la arături... Anul trecut, tractoriștii de la S.M.T.-Culinița au arat gospodăriei noastre 600 hectare de pămînt în primăvară și 1200 în toamnă... De aceea în însămînțatul sulo de hectare... De aceea și demarșul nu mi-l vorbesc... Cu cele 31 perchei de animale pe care le avem, noi n-am fi fost în stare să facem față muncilor agricole nici pe jumătate... Iar valoarea furajelor și grăunțelor necesare pentru hrana acestor 31 perchei a întrecut valoarea produselor pe care le-am dat ca plată pentru muncile executate de S.M.T.

În locul vitelor de muncă, colectiviștii din Stefan Vodă au putut să cumpere animale de producție care sînt mai rentabile: vaci de lapte, oi, porci... Primăvara aceasta, ei au sporit cu mult suprafața pe care o s-o lucreze cu tractoarele și mașinile S.M.T.; înafară de arături, cultivare și însămînțări, au hotărît să presească mecanic, de două ori, întreaga suprafață de porumb, pe care au și hotărît să însămînțeze în cuburi așezate în pătrat.

— În stînga liniei ferate ce duce spre Călarăși, pe un loc bălătoit, nu departe de gară, tractoriștii brigăzii XI de la S.M.T.-Culinița își făceau de lucru pe lîngă tractoare. Pe masa din vagonul de dormit, într-o farfurie întinsă, tractoristul Constantin Neagu a lăsat mîrunt, cu cuțitul, cîteva coape, a presărat sare, a turnat ulei; pe urmă a coborît jos și a început să bată toaca cu două fiare!

— Masa e gata... Urcați în vagon... Să nu se răcoască corba.

Șeful brigăzii de tractoare, Ivan Velicu, tînar, aproape o copil, nu-l arde de glumă... E

VIATA DE PARTID

Să stîrpic sedințomania!

Uzinele „23 August”, din Capitală. Era în timpul pauzei de dimineață când am intrat în încăperea unde își are sediul biroul organizației de bază turnătorie. La masă secretarul cerceta niște hîrtili, iar alături, pe o bancă, un tovarăș se uita cu atenție la niște însemnări din carnețelul său. Părea că încercase să descurce o scoteală tare complicată.

Tovarășul se numește Simion Priscacaru, este membru în biroul organizației de bază și propagandist în a cerc de istorie a P.C.U.S. anul I.

S-a adresat — la cite sedințe poate merge un om într-o zi? Mă arată carnețelul în care-și trecea cu grijă sarcinile și ochii mi-au căzut, la întâmplare, asupra unei date: 29 martie. Negru pe alb s-a scris: 1. sedință de instrucție la comitetul de partid cu birourile organizațiilor de bază, 2. lecție în legătură cu problemele actuale ale agriculturii, 3. pregătirea propagandisților la cabinetul de partid. Și la toate tov. Priscacaru avea obligația să participe.

În viața aceasta se află mulți tovarăși din zecile de fabrici și instituții ale raionului „23 August”. Nu e zi în care să nu se fi vădit sedința, două, trei... Înlocuirea muncii vii cu omenii prin sedințe a devenit în multe locuri o adevărată manie.

Adunările de partid, sedințele de producție cu și adunările organizațiilor de masă sînt o minunată școală de educație comunistă, un prilej de atragere a maselor la conducerea treburilor obștești. În sedințe membri și nemembri de partid dezbate cele mai variate probleme ale muncii și vieții obștești, își împărtășesc experiența, critică lipsurile, fac propuneri de îmbunătățire a muncii. Dar care ca sedințele să aibă un asemenea rol pozitiv este neapărat necesar ca importanța lor să nu fie minimalizată prin goana după cantitative în domeniul activității. Abuzul de sedințe îngreunează activitatea în producție, împiedică oamenii să ducă o muncă politică temeinică în mase, să învețe, să se cultive, să vizioneze spectacole etc.

Statistica oferă o imagine edificatoare a timpului pe care un mare număr de muncitori, tehnicieni și funcționari din raion — membri sau nemembri de partid — și-l petrec în sedințe de cele mai diferite genuri. În secția mecanică, (uzinele „23 August”) de pildă, s-au ținut în cursul lunii martie peste 40 sedințe, — de partid, sindicale, U.T.M., sedințe de producție, A.R.L.U.S., S.R.S.C., Crucea Roșie, A.S.I.T., cercuri și cursuri de învățămînt politic etc., adică cu mult mai multe decît zilele lucrătoare ale unei luni la uzinele „Vasile Roașii”, în săptămîni 1-7 martie au avut loc 14 sedințe, adunări, lecții, cursuri ș.a.; la F.R.B. în planul de sedințe al comitetului de partid pe luna martie figurează 46 de sedințe.

Sedințomania joacă în primul rînd în cadrul de muncă de răspundere, în omenii cei mai activi, care în mod cu totul greșit sînt supraîncăcați cu sarcini și obligații astfel să participe la toate sedințele. Tov. Chivu Gheorghe, de pildă, este secretar al comitetului de secție U.T.M. de la turnătorie (uzinele „23 August”), și în același timp membru în comitetul de întreprindere. Ca și cum această nu ar fi de ajuns, mai este membru supliciu în comitetul U.T.M., al uzinei și supliciu în comitetul raional U.T.M. Dacă mai ținem cont că tov. Chivu la parte la sedințele de producție, la adunările deschise ale organizației de bază P.M.R., la care e invitat, la învățămînt politic, precum și la diferite alte cercuri și cursuri, scoteala cea mai sumară ne arată că el trebuie să participe la minimum cinci sedințe săptămînal, adică 20 pe lună. De asemenea, tov. Banclu Constantin, secretarul unei organizații de bază de la F.R.B. participă, într-o lună, în medie la 15-20 sedințe, aceasta înafară de sedințele la care este chemat la comitetul raional de partid și de diferite sedințe neprevăzute care nu sînt tocmai rare.

Intr-atît de puternic s-a înrădăcinat ten-

dința burocratică de a ține sedințe și confesărilor, încît în multe locuri se consideră că nici o problemă mai mare sau mai mică nu se poate rezolva decît prin sedințe, dezbateri, prin „punerea în discuție”. Lucrurile au ajuns pînă acolo încît nivelul muncii se apreciază după numărul de sedințe — cu cît sînt mai multe, cu atît munca merge mai bine!

Această concepție este strălucită de partidul nostru. Rezultatele activității unui organ de partid nu sînt determinate nici de numărul sedințelor sau adunărilor ținute, nici de cantitatea hîrtilor și rapoartelor întocmite pentru organele superioare — ci de felul cum conduce lupta pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de partid, de efectele în producție ale acestor conducători.

Asa cum declară tov. Scurtu Nicolae, secretarul comitetului de partid de la „Electroaparate”, „sedințele multe și lungi nu educă nici un folos, pentru ca ele obosesc și plăticesc pe oameni, care nu mai urmăresc atent ceea ce se discută. Așa înseamnă în fond muncă formală”.

O energie și un timp imens se irosec cu pregătirea, convocarea, ținerea acestor nenumerate sedințe, în loc ca energia și timpul corespunzător să fie folosite pentru muncă concretă, vie, cu oamenii, pentru aplicarea în viață a hotărîrilor comitetului și guvernului, precum și a măsurilor bune care se iau de către organizația de bază.

Lată un exemplu. În secția mecanică de la uzinele „23 August” sînt o serie de lipsuri importante în producție și în munca politică. Comitetul din secție au analizat aceste lipsuri într-o adunare a organizației de bază și au luat hotărîri corespunzătoare. Hotărîrile luate au rămas însă pe hîrtie. Una dintre cauze, și nu cea mai de pe urmă, este și aceea că membrii de partid trebuind să participe în fiecare zi la cîte sedințe, iar membrii biroului chiar la cîte două, trei, nu mai au timpul necesar să-și îndeplinească sarcinile, să ducă muncă politică, să exercite controlul. Și astfel lipsurile persistă, comunistii se văd în situația de a discuta țărăși și țărăși de ce sînt multe rebuturi, de ce întrecerea merge prost. În procesele verbale ale adunărilor organizației de bază din octombrie, decembrie și ianuarie apar aproape neschimbat aceleași hotărîri de îmbunătățire a muncii. Cum s-ar spune, sedințele se fac, hotărîrile se iau, numai rezultatele nu se văd. Ce este aceasta dacă nu cel mai dăunător formalism și burocratism?

Se simțim uneori ca de dragul sedințelor „operative” să se chipească cite 10-15 minute chiar din timpul de lucru (la începerea sau la terminarea schimbului). Se vede că organizații acestor sedințe nu s-au gândit niciodată ce pagubă mare înseamnă pierderea numai a unui singur minut, raportat la mii de muncitori. Sedințele, consfăturile, adunările, umplu în așa măsură timpul liber al multor oameni ai muncii, încît pentru alte preocupări: studiu, familie, teatru, cinema, sport le rămîne timp extrem de puțin.

Un propagandist de la uzinele „23 August” spunea:

— Unii cursanți din cercul meu de studii vin la seminarii nepregătiți, în mare parte pentru că ei n-au timp să studieze, pentru că trebuie să participe la prea multe sedințe. Tov. Dutu Cristina, de pildă, membră în biroul organizației de bază, ajunge aproape zilnic acasă la ora șapte, apoi seara (decî după 4-5 ore de la lăsarea lucrului) obosită, fără putere de a se mai apuca de studiu. Propagandisții la rîndul lor, avînd numeroase sarcini și fiind astfel antrenati în zeci de sedințe n-au timp să se pregătească temeinic și astfel nu pot să se ocupe de cursanți, să-i ajute să înțeleagă anumite probleme, să-și facă notițe etc. Este oare de mirare că seminariile se desfașoară adesea la un nivel scăzut, ruple de viață, că participarea la discuții este redusă?

Cu citirea de cărți de literatură sau tehnice, vizionarea de filme, de spectacole de teatru, situația este și mai proastă. Un

om cu muncă de răspundere cum este tov. Boboc Natalia din comitetul de partid de la F.R.B. n-a auzit de atît de multă vreme o carte, încît nici nu mai știe care a fost ultima citită, iar la cinematograful n-a fost nici nu ține minte de cită vreme.

Lată cum sedințomania răpește oamenii posibilitatea de a-și satisface nevoile culturale, ideologice cele mai elementare. Aceasta nu poate avea decît urmări nefaste în muncă. Neglijarea muncii ideologice și culturale, împinge în mod inevitabil cadrele de partid și de stat la pierderea perspectivelor, la precizie îngustă, la înlocuirea muncii politice cu metode administrative. Cadrele de conducere care îngustează în fiecare zi două, trei sedințe, uită, afară de aceasta, un lucru foarte important: la sedințe vin oameni care au și o viață personală, de familie.

Cum se explică faptul că mania aceasta a sedințelor, care are efecte vizibile dăunătoare, a căpatat o atît de largă răspundere în raion, că împotriva ei nu s-au luat măsuri eficiente? O cauză principală rezidă în pasivitatea comitetului raional de partid „23 August” față de această problemă, în faptul că comitetul raional nu s-a gândit uneori poate duce sumentenia aceasta de sedințe și n-a înțeles esențialul — că sedințomania înseamnă în fond burocratism, rușe de muncă.

Este, fără îndoială, mai ușor să „conduc” prin sedințe, să dai directive și să ieși hotărîri din birou, decît să muncеști în mijlocul maselor, să duci muncă vie cu oamenii, să-i înveți cum să rezolve problemele.

Conducătorii comitetului raional, începînd cu tov. Paraschiu Becar, primul secretar, sînt pe deplin de acord că se țin prea multe sedințe și că acest lucru nu este bun, ba după părerea lor proprie este chiar foarte rău. Dar ei nu au făcut aproape nimic pentru a împiedica ca acest lucru rău să nu se întîmple.

Este împede că sedințomaniei trebuie să i se pună capăt cu curaj. Zecilor de sedințe care se țin fără folos trebuie să le la locul un număr rațional de sedințe bine organizate, axate pe problemele cele mai arzătoare, la care oamenii să participe cu interes și din care să învețe ceva.

Unele organe de partid și închipute în mod greșit că îndrumarea și sprijinirea organizațiilor de masă, de pildă, se poate face numai prin sedințe. În consecință, programează lunar sedințe de analiză a muncii multor organizații de masă. Practic, aceasta nu este nici necesar și nici posibil de realizat în mod temeinic.

Biroul organizației de bază trebuie să joace un rol îndrumător și coordonator în ceea ce privește adunările și sedințele organizației de bază și ale organizațiilor de masă. El trebuie să arate conducătorilor organizațiilor de masă ce alte mijloace, înafară de sedințe, se pot folosi pentru realizarea sarcinilor: împărțirea de sarcini tuturor membrilor, controlul îndeplinirii lor, atragerea activului, munca de lămurire de la om la om, agitația vizuală, gazețele de perete, munca vie de îndrumare și control pe teren etc.

Unul din mijloacele cele mai importante în combaterea sedințomaniei este scurțarea duratei sedințelor. Este un lucru pe deplin posibil. Ordinea de zi a sedințelor să nu fie supraîncărcată, să fie anunțată din timp pentru ca participanții să se poată gândi dinainte la cele ce au de spus și să vorbească concentrat; discuțiile să fie conduse cu pricepere, încît să nu se facă repetări inutile.

Comitetul de partid al raionului „23 August” are datorită să privească cu toată seriozitatea problema planificării juste și a reducerii numărului sedințelor în fabrici și instituții, să stimuleze și să sprijine inițiativele și propunerile venite de jos pentru lichidarea sedințomaniei, să lupte perseverent pentru a obține rezultate practice în această direcție.

A. DODIȘ

Sesiunea Comisiei romino-ceshoslavoce pentru colaborare tehnico-științifică

De curînd s-a ținut la București cea de a 5-a Sesiune a Comisiei romino-ceshoslavoce pentru colaborare tehnico-științifică.

În această sesiune, care a decurs în spiritul prieteniei și colaborării, au fost evidențiate rezultatele favorabile obținute de ambele țări în cadrul colaborării de pînă acum, iar în urma nollor hotărîri luate se va ajunge la un bogat schimb de experiență în diferite ramuri ale economiei naționale din ambele țări.

Asfel, Republica Cehoslovacă va împărtași Republicii Populare Romine experiența sa în sectorul construcțiilor de mașini, instalațiilor energetice, industriei cauciucului, medicamentelor, produselor alimentare etc.

Republica Populară Romînă va împărtași Republicii Cehoslovace experiența sa în sectorul exploatarei cărbunului, prelucrării țeștelui, industriei chimice, creșterii animalelor, industriei alimentare etc.

Acest ajutor reciproc va contribui la întărirea și dezvoltarea economiei ambelor țări și va accelera rezolvarea problemelor prin însușirea experienței mai bogate a uneia sau celeilalte țări.

(Agenpres).

Informații

Joi dimineața a avut loc într-unul din sălile Muzeului de Artă al R.P.R. deschiderea „Expoziției comemorative Octav Băncilă”.

La festivitatea de deschidere au găsit reprezentanți ai Ministerului Culturii, organelor de artă, studenți ai Institutului de arte plastice „Nicolae Grigorescu” din Capitală și membri ai familiei pictorului.

În cuvîntul său pictorul N. Bunescu, șeful Galeriei Naționale a Muzeului de Artă al R.P.R., a subliniat locul de seamă pe care pictorul Octav Băncilă îl ocupă în plastica rominească.

În cursul dimineții de joi, membrii echipei belgiene de fotbal La Gantoise au părăsit Capitala îndreptîndu-se spre patrie. Cu prilejul plecării, conducătorul clubului La Gantoise, Achille Delongie, a făcut următoarea declarație unui corespondent al agenției „Agenpres”: „În să mulțumesc din toată inima sportivilor romîni și Comitetului pentru cultură fizică și sport pentru felul cu totul deosebit în care am fost primiți. Sederea noastră în R.P.R. va rămîne ca o amintire trainică și plăcăm cu convingerea că prin sport se pot crea legături durabile de prietenie. Felul pe care îl urmăresc astăzi poporul romîn și pe poporul belgian este pacea în întreaga lume. Sportivii romîni ne-au dat o lecție din punct de vedere organizatoric cît și al educației sportive”.

Joi dimineața au părăsit Capitala Tardos András, director general al Studioului maghiar de filme documentare și jurnale de actualități, Sos Frigyes, director al întreprinderii pentru difuzarea filmelor din R. P. Ungară, Konya Lajos, scriitor, laureat al Premiului Kossuth, secretar al Unit. unii Scriitorilor din R. P. Ungară, și Szimány Jozsef, solist al Operei de Stat din Budapest, laureat al Premiului Kossuth, membru al delegației culturale maghiare, care au participat la manifestările săptămînilor culturale maghiare.

În sala Ateneului R.P.R. a avut loc joi seara un concert dat de orchestra simfonică a Direcției generale Radio din Ministeru Culturii.

A dirijat Somogyi Lászlo maestrul emerit al artei din R. P. Ungară, laureat al premiului Kossuth.

Concertul a fost primit cu căldură de public. (Agenpres)

Din lupta oamenilor muncii din țările capitaliste

Muncitorii francezi pregătesc greva generală de la 28 aprilie

Conferința națională a muncitorilor francezi, care s-a ținut de curînd la Paris, a adoptat o rezoluție chemînd la întărirea unității de acțiune a oamenilor muncii din Franța în lupta împotriva scumpetii și sărăciei, pentru pline și o viață mai bună. Rezoluția a cerut marilor organizații sindicale din Franța să fixeze de comun acord data declarării unei greve generale nedeclanșată așa încît ele să asigure un minim necesar traiului.

Înrăutățirea continuă a situației oamenilor muncii constituie unul din fenomenele cele mai izbitoare ale vieții sociale din Franța, ca și din celelalte țări capitaliste. Politica de militarizare a economiei și „războiul murdar” purtat împotriva populației din Indochina aruncă asupra populației muncitoare franceze povara de nesuporțat.

Prețurile, îndeosebi la alimente, sporesc fără încetare. Din 1949 pînă în 1953, prețul la pînă a crescut, în Franța, cu 108%, la carne cu 80%, la zahăr cu 100%, la pîne cu 200%, la ulei cu 200%, la orez cu 258%. Aceasta în timp ce — așa cum mărturisesc revista bulgheză „Paris Match” — jumătate dintre oamenii muncii nu cîștigă un salariu care să le asigure măcar minimul necesar traiului. Crește șomajul. Potrivit datelor statistice ale ministerului muncii din Franța, numai în perioada de la 1 noiembrie 1952 pînă la 1 noiembrie 1953, numărul șomerilor înregistrați a crescut cu 42%.

În timp ce viața oamenilor muncii se înrăutățește tot mai mult, marii capitaliști, și în special proprietarii întreprinderilor care produc armament, realizează profitori crescînde. Față de anul 1933, profiturile acestor întreprinderi au sporit de peste 40 de ori.

Expirmînd voința și interesele a milioane de oameni ai muncii, Comitetul național al Confederației Generale a Muncii (C. G. T.) din Franța a hotărît ca greva generală propusă de conferința națională să se desfașoare timp de 24 ore, în ziua de 28 aprilie. În rezoluția adoptată, Comitetul național al C. G. T. cheamă pe toți muncitorii, indiferent de apartenența lor sindicală, precum și pe cei neafiliați la vreun sindicat, să se unească, să aleagă comitete de acțiune, pentru ca greva de la 28 aprilie să fie o puternică demonstrație a voinței

tuturor oamenilor muncii. Apelul lansat de C.G.T. a fost sprijinit și de Confederația oamenilor muncii creștini, care a chemat pe toți oamenii muncii aflați în organizațiile sale sindicale să participe la această acțiune alături de sindicatele C.G.T.

Nu același lucru a făcut însă organizația „Forces Ouvrières” (de sub influența social-democraților de dreapta N.R.). Trebuie puse în discuție și opiniile a membrilor săi de rînd, liderii scizioniști ai acestei organizații au refuzat să sprijine acțiunea prevăzută de la 28 aprilie. În cluda acestor trădări, numeroase organizații afiliate la „Forces Ouvrières” și-au afirmat hotărîrea de a participa la greva. Presa franceză relatează că, de curînd, personalul de la filiala societății „Air-France” din Orly, feroviarilor din Saint Denis, muncitorii de la manufactura de tutun din Bordeaux, sindicatul muncitorilor de la arsenalul și întreprinderile Ministerului Marinei, muncitorii de la șantierele navale din Brest, funcționarii de la marile magazine din Lyon — arătați la „Forces Ouvrières” — au hotărît să acționeze în comun cu C.G.T. în vederea pregătirii grevei.

În întreaga Franță nu există fabrică sau uzină, întreprindere sau instituție în care să nu se facă intense pregătiri pentru greva generală de la 28 aprilie. Pretutindeni, peste capul scizioniștilor, se încheagă unitatea de acțiune a oamenilor muncii în lupta pentru realizarea revendicărilor lor legitime. Oamenilor muncii de la orașe li se alătură muncitorii agriculturii și micii fermieri, deopotrivă de exploatați. Presa relatează despre succesele obținute în lupta pentru sporirea salariilor de către muncitorii agricoli din regiunile Cambrai și Valenciennes, despre marșul foamii întreprins recent de către numeroși muncitori agricoli și șomeri din regiunea Cambrai.

Pregătind unitate și participînd în masă și într-o unitate cît mai strîns la greva din 28 aprilie, populația muncitoare din Franța manifestă o împotrivire tot mai dură față de întreaga politică a guvernului de la Paris, ostilă intereselor păcii. Oamenii muncii din Franța leagă tot mai strîns pînă pentru pline și o viață mai bună cu lupta împotriva ratificării „comunității defensive europene”, pentru încetarea războiului din Indochina, pentru apărarea independenței naționale a Franței, pentru pace și securitate internațională.

Conferința partidelor comuniste și muncitorești din țările aflate în sfera Imperiului Britanic

LONDRA 22 (Agenpres). — TASS. La 21 aprilie s-a deschis la Londra conferința reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești din țările care se află în sfera Imperiului Britanic.

Secretarul general al Partidului Comunist din Marea Britanie, Harry Pollitt, a adresat delegațiilor un cuvînt de salut.

Raportul politic a fost prezentat de Palme Dutt, vicepreședintele al Comitetului Executiv al Partidului Comunist din Marea Britanie.

Dutt a subliniat creșterea nemulțumirii a mișcării de eliberare națională împotriva imperialismului. În continuare, Dutt s-a ocupat în mod amănunțit de lupta popoarelor coloniale și semicoloniale pentru independența lor națională. Dutt a subliniat îndeosebi importanța luptei pentru pace, întrucît imperialismul american amenință să extindă războiul nedrepte care se duc în prezent împotriva popoarelor coloniale. El a chemat la luptă pentru retragerea trupelor engleze din Guyana britanică, Egipt, Sudan, de pe insula Cipru și din alte țări. El a chemat la unitate între partidele comuniste și muncitorești în această luptă.

În sedința din seara zilei de 21 aprilie a conferinței au luat cuvîntul reprezentanți ai partidelor dintr-o serie de colonii și dominațione.

Delegatul Lim, redactorul ziarului „Malayan Mentor”, a democat în cuvîntarea sa subteritl războiului duc în Malaya de imperialismul englez în interesul magnatilor industriei cauciucului, și a vorbit delegațiilor despre lupta eroică a poporului malayez pentru independența sa.

Delegatul Billy Strachan din Indiile occidentale a subliniat că popoarele din Indiile occidentale își intensifică lupta pentru independență și au deja o oarecare experiență în această luptă. El a arătat că pentru prima dată în istoria acestor popoare se creează un front unit de luptă.

Miles, membru al Partidului Comunist din Australia, a vorbit despre pătrunderea tot mai intensă a imperialismului american în Australia. Reprezentantul Partidului Comunist din India, Dilip Bose, a subliniat întărirea legăturilor dintre partidele comuniste din India și Marea Britanie. Sub influența acțiunilor maselor largi populare, a spus Bose, guvernul Indian promovează în prezent o politică externă de sine stătătoare îndreptată spre consolidarea păcii.

La conferință au luat de asemenea cuvîntul Dawes, reprezentantul Uniunii studenților originari din Africa de vest, și George Bowring, reprezentantul partidului independent din Indiile occidentale.

„Armata europeană” — principala primejdie pentru securitatea Europei

În actuala politică a cercurilor guvernante apăsute și mai ales a Washingtonului cu privire la problema germană, totul este subordonat, în ultima analiză, planurilor reafacerii militarismului german. Adepții politicii agresive din S.U.A. văd în remilitarizarea Germaniei occidentale și crearea unui nou Wehrmacht, unul din principalele mijloace pentru împlinirea planurilor lor privind dominarea mondială și strategilor blocului anglo-american armata vest-germană refăcută, în cap cu fostii generali hitleristi, este menită să constituie forța de soc a unei noi agresiuni în Europa, îndreptată împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor democrat-populare.

Sub perdeaua de fum a „armatei europene”

Pentru cercurile conducătoare din S.U.A. era evident că o încercare directă de a reface militarismul german ar fi lipsită de orice șansă, deoarece o asemenea încercare s-ar frînge de valul împotrivirii popoarelor Europei. Aceste popoare nu pot uita că Germania militarizată și revanșardă a dezlănțuit cele două războaie mondiale, care au adus atîta nenorociri și distrugerii. În această situație, organizații remilitarizării Germaniei occidentale au socotit nimerit să creeze un paravan menit să camufleze scopul urmărit. Așa s-a născut ideea „comunității defensive europene” (C.D.E.), cu organul ei militar „armata europeană”. Planul creării „armatei europene” a fost oficializat în urmă cu doi ani, la 26 și 27 mai 1952, prin încheierea tratatelor militariste de la Bonn și Paris.

Potrivit tratatului de la Paris, această armată ar urma să fie constituită din trupele Franței, Italiei, Belgiei, Olandei, Luxemburgului, precum și ale Germaniei occidentale. Viind acordurile internaționale în vigoare „comunitatea defensivă europeană” da posibilitatea forțelor agresive vest-germane să-și creeze un potențial militar nelimitat, o nouă mașină de război. Pentru a liniși opinia publică din Europa occidentală alarmată de un asemenea plan, adepții reinvierii wehrmachtului afirmă că C.D.E. ar pune, chipurile,

armata vest-germană sub „controlul” acestei organizații și, prin urmare, ea n-ar mai prezenta nici un pericol. Germania remilitarizată ar deveni deodată o adevărată „garant” a securității Europei. Aceasta înseamnă, cu alte cuvinte, să pui lupul să păzească satul! O analiză cit de sumară a dispozițiilor forțelor în cadrul „armatei europene” arată că, de fapt, în cadrul C.D.E. noul Wehrmacht este menit să devină elementul principal al „armatei europene”.

Potrivit prevederilor inițiale, „armata europeană” urmează să aibă, pentru început, un efectiv de 43 divizii, dintre care „doar” 12 ar fi vest-germane. Se știe însă că militarizării germani n-au pus niciodată preț pe paragrafele acordurilor pe care le-au semnat. Astăzi, încă înainte de înfăptuirea „armatei europene”, cercurile revanșarde vest-germane vorbesc deschis de crearea nu e 12, ci a 25 și chiar a 60 de divizii.

S-au făcut toate pregătirile — arată săptămînalul militar oficial francez „Vie militaire” — pentru ca la șase luni după ratificarea tratatului cu privire la comunitatea defensivă europeană să se asigure formarea unei armate germane cu un efectiv de peste 1.000.000 de oameni! — și să se ridice apoi acest efectiv „la 1.700.000 oameni”.

Lichidarea suveranității naționale în favoarea Washingtonului

Potrivit prevederilor, „comunitatea defensivă europeană” se prezintă ca o așa-

zisă organizație „supranațională”, care dispune de o sumentie de „drepturi” asupra statelor participante. În esență, ea dispune de resursele umane și materiale ale țărilor semnatar.

Conform tratatului de la Paris, în fruntea C.D.E. se află un așa-zis comisarariat alcătuit din 9 oameni — cite doi din partea Germaniei occidentale, Franței și Italiei, și cite unul din partea Belgiei, Olandei și Luxemburgului — delegați pe o perioadă de 6 ani și a căror activitate nu este subordonată guvernelor respective.

Ale organe a căror înființare este prevăzută în tratat, sînt consiliul de miniștri al „comunității”, adunarea generală, o curte de „justiție” etc. În cadrul acestui sistem complicat, funcția principală revine comisarariatului. Acesta, însă, este subordonat comandamentului uniunii nord-atlantice, neavînd dreptul să hotărască în chestiunile principale fără aprobarea acestuia. Întrucît comandantului suprem al forțelor atlantice este un general american, în prezent generalul Gruenther, este lesne de înțeles că adevărata conducere a C. D. E. se înmănușează în mâinile acestuia. Cercurile guvernante americane pot deci folosi „comunitatea defensivă europeană” pentru a dispune după bunul lor plac de forțele armate ale țărilor satelite, pentru a se amesteca și mai fălș în treburile interne ale acestor țări. Astfel, intrarea în vigoare a tratatului de la Paris ar da o lovitură nimicitoare independenței naționale și drepturilor suverane ale țărilor participante.

Intr-adevăr, potrivit tratatului, țările participante ar fi nevoite în primul rînd să renunțe, în favoarea organului „supranațional” și a comisarariatului acestuia, la prerogativele lor în problemele apărării. Aceasta înseamnă că în practică, armatele naționale ale acestor țări vor fi pur și simplu lichidate. Cea mai gravă lovitură ar constitui-o aceasta pentru Franța, care ar deveni singura mare putere lipsită de o armată națională proprie.

Pînă unde se merge cu lichidarea suveranității naționale o arată foarte caracteristic art. 77 După cum prevede acest articol, „comisarariatul stabilește planurile implantării teritoriale a forțelor europene... în cadrul recomandărilor comandantului suprem competent, care țin de organizația tratatului nord-atlantic”. Acestea înseamnă

că trupe ale „armatei europene”, indiferent de naționalitate, pot fi dislocate și așezate în orice din cele șase țări participante, după cum crede de cuviință generalul american. Așa, de pildă, trupele noului wehrmacht pot fi „implantate” pe teritoriul Franței, Italiei, Belgiei etc., pentru a fi folosite fie împotriva forțelor democratice din aceste țări, fie chiar — dacă se va ivi cazul — împotriva autorităților de stat respective.

O gravă amenințare pentru țările vest-europene o prezintă înțelegerea directă care poate interveni între generalii americani și militarizării vest-germani, în scopul atragerii acestor țări, împotriva voinței lor, în aventurile militare pe care le planifică cercurile agresive din S.U.A., cu sprijinul revanșardilor de la Bonn. Este semnificativ că potrivit articolului 7 al tratatului de la Bonn, frontierele Germaniei nu sînt încă definitiv legalizîndu-se în felul acesta pretențiile revanșarde ale militarizării vest-germane. Acest articol trebuie privit în legătură cu articolul 2 al tratatului de la Paris, care prevede acțiunea militară comună a întregii „armate europene”. În cazul cînd una din țările semnatar este atrasă într-un conflict, aceasta înseamnă că orice provocare organizată de cercurile de la Bonn ar putea fi folosită ca pretext pentru atragerea în război a tuturor țărilor participante la „armata europeană”.

Stăbicunile „armatei europene”

În legătură cu semnarea tratatului de la Paris se naște de asemenea întrebarea: cit de „europeană” este noua coaliție militară ce urmează a fi încheiată sub egida Statelor Unite? Se știe că pe continentul european există peste 30 de state. În baza tratatului de la Paris, C.D.E. este alcătuită doar din 6 state, sau mai exact din cinci state și jumătate: Franța, Italia, Belgia, Olanda, Luxemburgul și jumătatea din Germania, adică Germania occidentală. În felul acesta, departe de a constitui la întreaga Europă, C.D.E. constituie un instrument de scindare a țărilor europene în blocuri ostile. Este limpede că denumirea pomposă de „europeană”, dată unei asemenea coaliții, constituie în fapt un fals grosolan. Această coaliție militară este tot atît de puțin „europeană” pe cît este de „defensivă”. Într-aga structură a C.D.E., sarcinile și țelurile ei oglîndite în prevederile tratatului de la Paris, efectele aplicării acestor prevederi asupra țărilor participante totul demonstrează că așa-zisa „comunitate defensivă europeană” este îndreptată împotriva intereselor popoarelor europene și ale păcii; că ea a fost concepută ca un instrument al politicii „de pe poziții

de forță” promovate de conducătorii blocului anglo-american în frunte cu cercurile agresive din S.U.A.

„Armata europeană” este deci menită să înglobeze sub același steag și trebuie spus plătorește — activitate militară a șase state din Europa apăsătoare, care vor fi divizate în fapt de cercurile militariste ale unei țări neeuropene — S.U.A. În cadrul acestei armate, totul urmează să fie standardizat după model american — de la armamentul și echipamentul cu care vor fi dotate trupele și pînă la principiile de organizare militară — ceea ce ar transforma de fapt într-o anexă europeană a armatei Pentagonului (ministerul de război american). Dar ce coziune, ce tradiție poate avea o armată ai cărei soldați nu gervesc nici o patrie, care n-au nici un ideal care să-i însușească în luptă? Istoria a dovedit nu o dată că asemenea armate sînt sortite înfrîngerii.

Pe de altă parte, este înafară de orice îndoială că rolul dominant care ar reveni fostilor generali hitleristi și fostelor cadre naziste este un factor de slăbiciune a proiectatei „armate europene”. Un important personaj politic din Franța, Paul Boncour, a spus de curînd: „Nu cred în armata europeană. Mi se pare că nu se va găsi nici un soldat francez doritor să lupte sub comanda unui general german care la dat poate foc casei sale sau l-a împușcat rudele”.

Un puternic izvor de sl

